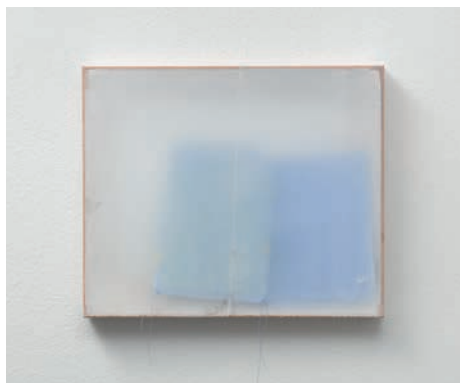

@lucie_drdova

#artblok

Lucie Drdové

PŘÍTOMNÝ ČAS

Při nedávném setkání na žižkovském dvorku galerie hunt kastner jsme s Jaromírem Novotným na zahájení jeho nové výstavy mluvili o tom, co jsme zažívali tento rok. Podvečer v lehkém dešti nechal vyznít nelehkosti minulých událostí. Jaromír je mimo jiné pojmenoval jako opuštění zaběhlých procesů, jako práci na malých formátech, u kterých netušil, jestli dají vzniknout něčemu novému.

V přítomném intimním prostoru, v rytmickém rozestupu visí šestice pláten nesoucí téměř sochařský rukopis. Každý rám je vyjádřením křehkosti bytí, jeho průsvitně mléčný charakter materie dává tušit o věci samotné. „Potřeboval jsem kus reality.“ Jeho věta, která mi od té doby zní v hlavě. Věc – prst ze zahradní použité rukavice, kousek límce košile, guma

na gumování – se protнула s metafyzickým plánem, jakoby v něm pozastavená, a přítom bytostně tělesná.

Skromná instalace naplněná pomyslným prázdňem navozuje momenty ztišení, které dokážou zprostředkovat výjimečná umělecká díla.

Jaromír Novotný (* 1974) bezesporu patří k nejnadanějším umělcům současné generace. Chvějivé obrazové plochy, hloubka vybudovaná dokonalou souhrou jemných valérů, náznaky tvaru na okrajích jsou základním opisem osobitého malířského jazyka. Jaromír se však nikdy nezdráhal zpochybňování, které neustále abstrahuje vlastní obrazovou realitu. Používá různé materiály včetně organzy, grafitu nebo papíru, které podmiňují vztahy jednotlivých vjemů. Oko diváka se tak opakovaně

vpíjí hlouběji dovnitř stejně jako ohmatává konkrétní fyzické aspekty plátna v podobě nepatrných stehů či drobných trhlin.

Konfrontace nás nutí neustále přehodnocovat povahu věcí a především vztahů. „Záchytné“ referenční body odkazují k realitě v konkrétním čase. Tvar, struktura, barva či předmět jsou zřejmé, ale teprve při opakovaně se konstituujícím procesu dívání se dostáváme k podstatě.

Jsou to fragmenty, které asociují zásadní momenty naší existence a snaže jí porozumět. Je to naše rozhodnutí, ve kterém plánu (vlastního) obrazu se nacházíme. Zda se pohybujeme na povrchu a dotýkáme předmětného, nebo prostupujeme dále za viděné. ■

Autorka je historička umění a galeristka, www.drdovagallery.com